

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1895. Выдано 22. Лютого Ч. II.

Ч. 6. Ч. 33/орд.

Енциклика Льва Папы XIII о церквах восточныхъ.

Посредствомъ Апостольскои Нунціатуры въ Вѣдни получилисьмо слѣду-
юче Апостольске Письмо Его Святости Льва П. XIII.

VENERABILIBUS FRATRIBUS

PATRIARCHIS PRIMATIBUS ARCHIEPISCOPIS EPISCOPIS

ALIISQUE LOCORUM ORDINARIIS

PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTIBUS

LEO PP. XIII.

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Christi nomen et regnum in gentibus quotidie latius proferre, atque devios discordesque invitare ad Ecclesiae sinum et revocare, hoc nimirum, quemadmodum sentit animus sanctum in primis esse officium muneris supremi quod gerimus, ita iamdiu est curis Nostris studiisque, apostolica urgente caritate, propositum. Hanc

Nos ob causam sacras tueri ac multiplicare expeditiones, quarum potissimum ope christianae sapientiae lumen ad errantes diffunditur, ad easque sustentandas auxilia in catholicis populis corrogata submittere, nulla unquam ratione cessavimus. Feci- mus id praesertim, datis anno pontificatus tertio encyclicis litteris *Sancta dei Civita*, eo consilio ut praeclaro Instituto *a Propagatione Fidei* ampliorem catholicorum quum pietatem tum liberalitatem conciliaremus. Tunc persequi hortando libuit, quam ipsum modicis initiis ingressum ad quantam amplitudinem brevi tempore provenisset; quibus vel laudum testimoniis vel Indulgentiae muneribus Decessores Nostri illu stres, Pius VII, Leo XII, Pius VIII, Gregorius XVI, Pius IX, idem ornassent; quam multum ex eo adiumenti sacris per orbem terrarum Missionibus allatum iam esset et quam uberiora forent deinde expectanda. Neque exiguus, Dei beneficio respondit hortationi fructus; quum sane, Episcoporum navitati et instantiae obse- quente largitate fidelium, benemerentissimum opus hisce etiam proximis annis amplificatum videamus. — At nova iam subest graviorque necessitas, quae effusiore in hanc rem spiritus manusque catholicae caritatis desideret, vestramque acuat, Venerabiles Fratres, sollertiam.

Nam, quod probe nostis, per apostolicam epistolam *Praeclara*, iunio supe riore editam, visum est Nobis Dei providentis servire consiliis, vocando et incitando gentes que ubique sunt ad fidei christianae unitatem; illud tamquam summum votorum optantibus, ut aliquanto per Nos maturetur promissum divinitus tempus quo *fiet unum ovile et unus Pastor*. — Singularibus autem curis interea spectan Nos ad Orientem eiusque Ecclesias, multis nominibus insignes et venerandas, e ipsis nuperrime intellexistis litteris apostolicis, quas perscripsimus de disciplin Orientalium conservanda et tuenda. Inde etiam satis compertae sunt vobi institutae rationes, quas, collatis diligenter consiliis cum Patriarchis earum gentium exploravimus, aptius ad exitum profuturas. Neque tamen diffitemur, hanc omnem causam difficultatibus implicari magnis: quibus eluctandis si quidem impar est virtu Nostra, totam nihilominus fiduciae constantiaeque vim, in quo maxime oportet, sitam habemus magno animo in Deo. Qui enim rei mentem Nobis et initia providus dedi vires ipse opemque ad perficiendum summa cum benignitate certe sufficiet: atqu hoc est quod enixis precibus ab ipso implorare contendimus, idemque ut fidele omnes implorent vehementer hortamur. Divinis vero, quae fidenter expetimus adiumentis quum humana prorsus accedere sit necesse, eis idcirco quaerendis e suppeditandis, quaecumque videantur ad id quo spectamus conducibilia, peculiare quasdam curas aequum est a Nobis impendi.

Namque ut Orientalibus, quotquot discessere, ad unicam Ecclesiam redit muniatur, videtis, Venerabiles Fratres, opus esse in primis parari ex eis ips idoneam sacrorum ministrorum copiam, qui doctrina et pietate abundantes, ceter optatae unitatis consilia suadeant; catholicae insuper sapientiae vitaeque instituti nem quam maxime evulgandam esse, atque ita impertiendam, ut proprio natio ingenio accommodatius conveniat. Quare providendum, ut sacrae educendae iuventu ubicumque expediat, pateant instructae congruenter domus; ut plura numero praes sint gimnasia, alia alibi pro locorum frequentia; ut sua cuiusque ritus cum dig tate exercendi praebeatur facultas; ut optimis edendis scriptis manare ad omn germana religionis notitia possit. Ista et similia efficere quantae sit impensae fu rum, vosmet facile intelligitis; simul intelligitis, tam multis rebus et magnis n

posse Orientales Ecclesias omnimo per se ipsas occurrere, nec posse tamen a Nobis, his rerum angustiis, quam vellemus opem conferri. — Restat ut apta subsidia praecipue opportuneque ex eo petantur, quod modo laudavimus, Instituto; cuius quidem propositum cum illo plane cohaeret quod Ipsi nunc animo destinamus. At simul vero, ne apostolicae Missiones, derivatis partim in alienum usum quibus aluntur praesidiis, quidquam accepturae sint detrimenti, magnopere instandum est, ut eo largius catholicorum in ipsum influat liberalitas — Similem autem cautionem rectum est adhiberi, quod attinet ad affine et perutile Institutum *a Scholis Orientis*, alias auctum commendatione Nostra; praesertim quum, moderatoribus eius aperte pollicitis, paratum similiter sit, de stipe a se cogenda, Nobis, quantum copiosius licuerit, in idem subministrare.

Id est igitur, Venerabiles Fratres, in quo vestra singulariter officia ex poscimus: neque dubitamus quin vos, qui Nobiscum religionis et Ecclesiae causam sustinere et provehere modis omnibus assidue studetis, egregiam Nobis sitis operam navaturi. Efficite sedulo ut in fidelibus curae vestrae commissis ipsa *a Propagatione Fidei* Consociatio, quanta maxima possit, capiat incrementa. Pro certo enim habemus fore, ut multo plures dent ei libenter nomen et largam pro facultare conferant stipem, si per vos plane perspexerint quae sit eiusdem praestantia et quam dives spiritualium bonorum copia, quantaque inde rei christianae emolumenta sint in praesens optimo iure speranda. Id certe homines catholicos debet movere penitus, quum noverint nihil se posse Nobis facere tam gratum, neque sibi Ecclesiaeque tam salutare, quam sic votis obsecundare Nostris, uti tribuere studiose certent unde ea, quae Orientalium bono Ecclesiarum constituimus, re ipsa convenienter feliciterque praestemus. At Deus, cuius unice agitur gloria in christiani nominis amplificatione et in sancta eiusdem fidei ac regiminis coniunctione, Nostris benignissimus adspiret desideriis, feveat coeptis; eius autem lectissimorum munerum auspicem, vobis omnibus, Venerabiles Fratres, et Clero populoque vestro Apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XXIV decembris anno MDCCCXCIV, Pontificatus Nostri decimo septimo.

LEO PP. XIII.

Съ поглядомъ на взнеслу цѣль, яку Его Святôсть для Славы Божой и возвышеня славнои колись Церкви восточнои желае осягнути, поручаемъ, щобы Всеч. Душпастырѣ съ своими Вѣрными хоть скромными жертвами до того дѣла причинили ся, и зôбранѝ датки посредствомъ Всеч. Урядôвъ деканальныхъ до Епископскои Консисторіи присылали.

Отъ Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 10. Лютого 1895.

Ч. 43/орд.

Библіотека для руской молодежи Ю. Насальского.

Ч. 7.

Въ Коломыѣ выходитъ пôдъ редакцією Г. Юліяна Насальского ц. к. професора гімназіяльного тамже „Библіотека для руской молодежи,“ котра дѣйстно въ кождôмъ взглядѣ на узнанье и повагу заслугує, и протоє чинне вспиранье того выдавництва Всечестному Священьству поновно усердно поручае ся.

От Еп. Ординаріата

Перемышль, дня 11. Лютого 1895.

Ч. 85/орд.

О великодной Сповѣди.

Ч. 8.

Надходитъ часъ, о котрôмъ св. Апостолъ каже: „Се время благопріятно, се время спасенія“, и особливо въ тôмъ часѣ св. вел. Поста кождый вѣрный хотьбы якъ ту земскими справами занятый и обтяженый, згадує собѣ и на свою безсмертну душу, котра скорше чи пôзнѣйше передъ престоломъ Всевышняго явитися, и тамъ зъ своихъ мыслей, мовъ и дѣлъ рахунокъ зложити мусить.

Протоє кождый вѣрный, єсли не частѣйше, то хоть въ тôмъ часѣ спѣшитъ на тоє мѣстце, на котрôмъ пôсля волѣ Сына Божого, Спасителя Н. Іисуса Христа съ Богомъ поеднати ся и на судъ Божій належито приготовити ся може.

Кождый вѣрный иде одже до сповѣди посхальнои. Але межи ними находятся такожь великѝ грѣшники, и славити Бога если приходятъ, — вызнаючи грѣхи Нашому Архіерейскому судовластію задержанѝ, а въ такихъ случаяхъ обовязанъ кождый сповѣдникъ до Насъ съ прошеньемъ о властъ разрѣшенья удавати ся. Зваживши що тое въ часѣ вел. Поста задля приписаныхъ богослуженій такъ для ВЧ. ОО. Душпастырѣвъ, якъ и для Насъ естъ некористне, розпоряджаемъ:

Въ часѣ сповѣди великоднои могуть важно и позволено разрѣшати отъ грѣхôвъ Епископу задержаныхъ, съ изнятіемъ вольного человѣкоубійства и согнанья плода, всѣ парохи, завѣдателѣ парохій, експозиты и сотрудники. и такожь ОО. Ч. св. Вас. Вел. Тая власть тревае ажь до Отданія Праздника Пасхи. Сповѣдь великодну позваляємъ роспочати въ першой Седмици вел. Поста.

От Еп. Ординаріата

Перемышль, дня 15. Лютого 1895.

Ч. 828.

О именованю О. Іоанна Полянського капеляномъ войск. II. кл. въ неак. службѣ.

Ч. 9.

Подаеся до вѣдомости слѣдующе: „K. k. Landwehr-Commando Przemyśl M. A. Nr. 538. Przemyśl am 12. Februar 1895. Das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung hat mit Dekret von 22. Jänner 1895 Nr. 1675/125 VI den Johann Polański zum Landwehr Caplan 2 Classe in der nicht activen k. k. Landwehr mit dem Range vom 5. October 1890 ernannt. Hievon

wird infolge Erlasses des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung von 22. Jänner l. J. Nr. 1675/125 VI die Mittheilung gemacht. Für den Landwehr Commandanten I. V. Sochaniewicz."

От Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 17. Лютого 1895.

Ч. 10.

Ч. 827.

О выслѣдженю метрики крещеня Петрусевичôвъ.

Въ цѣли выслѣдженя метрики крещеня Матія, Адольфа и Францѣшка Петрусевичôвъ, завзываеся Всч. Духовеньство епархіяльне, щобы переглянуло книги метрикальнѣ для крещеныхъ отъ года 1784, а наколибы вынайшлося дѣйствіе крещеня повысшихъ, приказуєсь урядовѣ вытяги метрикальнѣ Еп. Консисторіи предложити.

Родычи повысшихъ трехъ братей звалися Симеонъ и Марія.

Заразомъ повѣдомляєсь, що проситель за трудъ жертвує за кожду метрику по 10 зл. а на фондъ дотычнои церкви 50 зл.

От Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 18. Лютого 1895.

Ч. 11.

Ч. 93/орд.

О св. Рукополаганю въ Єреи.

Кандидатôвъ стану духовного укôнчившихъ науки богословскѣ и желаючихъ приняти св. Рукополаганье въ Ереи взываєсь до внесеня дотычныхъ прошеній до дня 14. Марта 1895.

Прошеня заосмотренѣ бути маютъ: 1. въ всѣ свѣдоцтва укôнченыхъ наукъ, 2. поведеня клирикального, 3. здоровя, 4. убожества затвердженого черезъ ц. к. Старосто, 5. вѣнчаня, если суть жонатыми и 6 удоволеня войсковои бранцѣ— сами же явитись маютъ лично дня 19. Марта 1895.

От Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 19. Лютого 1895.

Ч. 10/супр. Ч. 12.

О присыланю отвѣтныхъ таксъ за разрѣшенья супр. разомъ съ прошенями.

Зъ поводу, що декотрѝ Пр. Уряды парохіяльнѝ вносили сюда именемъ парохіянъ прошеня о зниженье або цѣлковите отписанье таксъ супружескихъ, при удѣляню разрѣшеній точно означеныхъ, видитъ ся Еписк. Консисторія такъ въ виду умножаючихъ ся прошеній о разрѣшенья отъ перепонъ супружескихъ, якъ и въ виду такихъ часто неузасадненыхъ прошеній о зниженье або цѣлковите отписанье таксъ супружескихъ, которѝ або Апост. Нунціатурѣ порядочно отсылаются або въ меншой квотѣ при низшихъ степеняхъ сродства и своячества на выдатки тут. Епископской канцеляріи суть опредѣленѝ, не менше зъ уваги, що въ инныхъ Епархіяхъ значно бôльшѝ тяксы отъ разрѣшеній супружескихъ суть установленѝ — для избѣженья дальшихъ можливыхъ неправильностей принужденою, симъ розпорядити, щобы въ поодинокихъ выпадкахъ до кождого прошеня въ якимъ нибуть степени сродства або своячества заразомъ зъ горы були уплаченѝ низше означенѝ таксы и долученѝ до прошеня. Тіи таксы останутъ сюда и будутъ употребленѝ до дальшого урядового дѣловодства, если разрѣшенье буде удѣлене; въ отмовнôмъ случаю будутъ назадъ сторонамъ звернени.

Таксы суть такѝ: 1) за разрѣшенье въ первôмъ степени своячества бочныхъ лин. 5 зл. 2) въ второмъ степени сродства або своячества сягаючôмъ степень первый бочныхъ линій 4 зл. 3) въ второмъ рôвнôмъ степени сродства або своячества бочныхъ линій 3. зл. 4) въ третôмъ степени сродства або своячества сягаючôмъ степень вторый бочныхъ линій 2 зл. 5) въ инныхъ выпадкахъ 53 кр.

От-ъ Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 20. Лютого 1895.

Хроника.

Въ пропозицію принятѝ:

Ч 598. На парохію Быкôвъ дек. Мокряньского: 1. Козенка Стефанъ, 2. Ильницкій Генрикъ, 3. Савула Теодоръ, 4. Венгриновичь Антоній, 5. Гошовскій Василій, 6. Заяць Михаилъ, 7. Созаньскій Іоаннъ, 8. Гордыньскій Димитрій, 9. Литыньскій Іоаннъ, 10. Рабѣй Францъ, 11. Маковей Илія, 12. Гумецкій Юліянъ, 13. Константиновичь Емиліянъ, 14. Хомицкій Теофилъ, 15. Чичиловичь Симеонъ, 16. Поляньскій Іоаннъ, 17. Хотынецкій Константинъ, 18. Чайковскій Романъ.

Ч. 606. На парохію Лопушниця дек. Устрицкоко: I. Поляньскій Алекс., II. Сѣнкевичь

Анатоль, III. Туряньскій Михаилъ въ спискѣ: 1. Брыкъ Михаилъ, 2. Дубъ Іосифъ, 3. Дроздовскій Андрей, 4. Стукачь Павелъ, 5. Весоловскій Антоній, 6. Менциньскій Антоній, 7. Мельникъ Артемій, 8. Моравскій Іеронимъ, 9. Киричиньскій Стефанъ.

Ч. 605 На парохію Баниця дек. Мушиньского: I. Черлюнчакевичь Миронъ, II. Дуркотъ Теодозій.

Ч. 608. На парохію Волосянка велика дек. Старосамборского: 1. Стукачь Павелъ 2. Добряньскій Альбинъ, 3. Мысикъ Василій, 4. Грабецъ Теодоръ, 5. Сабарай Іоаннъ, 6. Трешневскій Михаилъ.

Ч. 609. На парохію Крамаровка дек. Порохницкого: 1. Демянчикъ Іоаннъ, 2. Вербицкій Георгій.

Ч. 611. На парохію Дверникъ дек. Затварницкого: 1. Стукачъ Павелъ, 2 Була Николай.

Ч. 612. На парохію Мацѣєва дек. Мушиньского: 1. Шумило Михаилъ, 2. Дуркотъ Теодозій, 3. Венгриновичь Емиліянъ.

Ч. 613 На парохію Головецко дольне дек. Жукотыньского: 1 Поляньскій Алекс., 2. Яворскій Алекс., 3. Гумецкій Юліянъ, 4. Киричиньскій Стефанъ, 5. Хомицкій Володимиръ, 6. Була Николай, 7. Господаревскій Іоаннъ, 8. Грабецъ Теодоръ, 9. Куцій Даніилъ, 10. Габлиньскій Петро, 11. Трешневскій Михаилъ.

Ч. 616. На парохію Бѣличь горѣшный дек. Старосамборского: 1. Киричиньскій Стефанъ 2. Губицкій Іосифъ.

Ч. 614. На парохію Ветлина дек. Балигородского: 1. Габлиньскій Петро.

На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до дня 3. Мая 1895 выставляють ся слѣдуючі парохіи:

Ч. 556. Кропивникъ новый, дек. Дрогобыцкого, право патрона почивае.

Ч. 576. Вышатычи, дек. Перемыского, надання приватного.

Ч. 741. Бобрка, дек. Лѣского, надання приватного.

Каноничну институцію получили:

Ч. 687. О. Давидовичь Брониславъ на парохію Спрыня дек. Старосамборского.

„ 714. „ Весоловскій Антоній на парохію Бандровъ дек. Устрицкого.

„ 942. „ Отто Іоаннъ на парохію Лишня, дек. Дрогобыцкого.

До каноничнои институціи завозваний:

Ч. 469. О. Дычко Михаилъ на парохію Коровники дек. Перемыского.

„ 673. „ Дроздовскій Андрей на парохію Мохначка нижна дек. Мушиньского.

Завѣдательства получили:

Ч. 639. О. Погорецкій Петро въ Кропивнику новôмъ дек. Дрогобыцкого.
„ 942 „ Скобельскій Антоній въ Липовци дек. Любачôвского

Сотрудництва получили:

Ч. 8286/94. О. Хилякъ Антоній самостоятельне въ Кропивнику старôмъ дек. Дрогобыцкого.
Ч. 547. О. Козѣй Антоній въ Сокали дек. Сокальского.
„ 714. „ Волошиньскій Василій въ Куликовѣ дек. Куликôвского.

Ч. 753. Высоке ц. к. Намѣстництво розпоряджеsuccessемъ зъ дня 31. Сѣчня 1895. Ч. 6722 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для сопомочника пароха въ Смолинѣ О. Иляріона Грыневецкого на оденъ рôкъ.

Грамоту узнаня и похвалы зъ Архіерейскимъ благословеніемъ получили:

Ч. 8280/94. Бл. Михаилъ Дубъ ем. управитель школъ народныхъ въ Потеличи за ревне и совѣстно обучанье молодежи шкôльнои якъ и за правдиво християньско-католическе житьеведенье.
Ч. 520. Бл. Михаилъ Волошиньскій въ Канчузѣ за заслуги положени около тамошнои церкви.

На фондъ будовы и реставраціи церквей зложили:

Ч. 739. О. Козаневичь Левъ парохъ въ Мистковичахъ 3 зл.

От ъ Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 20. Лютого 1895.

† Юліанъ
Епископъ.

Тупомъ С. Ф. Піонткевича въ Перемышли.